

Forslag

til

Lov om ændring af lov om værn for dyr.

Fremsat den 13. december 1961 af *justitsministeren*.

§ 1.

§ 6 i lov nr. 256 af 27. maj 1950 om værn for dyr affattes således:

„§ 6. Dyr må ikke dresseres eller bruges til fremvisning, cirkusforestillinger, filmoptagelser eller lignende, såfremt dyret herved påføres skade eller alvorlig smerte.

Stk. 2. Vilde dyr må ikke anvendes ved forestillinger i cirkus, varieteer og lignende virksomheder. Fremvisning af dyr i omrejsende menagerier må ikke finde sted.

Stk. 3. Zoologiske haver, dyreparker og lignende må ikke oprettes uden politiets tilladelse. Justitsministeren kan give nærmere forskrifter om tilsyn med sådanne virksomheder og om dyrenes opholdsrum, bure m. v.

Stk. 4. Justitsministeren kan meddele undtagelse fra bestemmelserne i stk. 2.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. januar 1963.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved forslaget til ændret affattelse af dyreværnslovens § 6 indføres forbud mod anvendelse af vilde dyr ved forestillinger i cirkus, varieteer og lignende virksomheder og mod fremvisning af dyr i omrejsende menagerier.

I den gældende bestemmelse i § 6 findes intet sådant forbud, og anvendelsen af dyr til de nævnte formål er kun omfattet af den almindelige bestemmelse i stk. 1, hvorefter dyr ikke må dresseres eller bruges til fremvisning, cirkusforestillinger, filmoptagelser eller lignende, såfremt dressuren eller brugen medfører beskadigelse af dyret eller påfører det langvarig eller hyppig gentaget alvorlig smerte, og af bestemmelsen i stk. 2, hvorefter bl. a. menagerier kun må oprettes med politiets tilladelse.

Foreningen til Dyrenes Beskyttelse i Danmark har i en række henvendelser til justitsministeriet henstillet, at der indføres forbud mod dressur og fremvisning af vilde dyr i cirkus og lignende samt forbud mod omføring af dyr i menagerier. Foreningen har begrundet disse henvendelser med, at dressur, fremvisning og transport af vilde dyr,

Justitsmin. j. nr. L.A. 85-1960.

f. eks. løver, tigre og bjørne, er uforenelig med disse dyrs natur. Specielt med hensyn til dressur har foreningen anført, at man er af den opfattelse, at dressur af vilde dyr ikke kan foregå uden fysisk og psykisk lidelse for dyrene, uanset at man er bekendt med, at dressørerne hævder, at dressur af de omhandlede dyr kan foregå uden anvendelse af tvangsmidler. Foreningen har endvidere fremhævet, at årelangt ophold i trange transportbure strider stærkt mod dyrs natur, og at allerede dette forhold efter foreningens opfattelse er tilstrækkeligt til at motivere såvel forbud mod fremvisning af vilde dyr i cirkus m. v. som forbud mod omføring af dyr i menagerier.

I Norge er der i 1951 indført forbud mod at foranstalte forevisning af vilde dyr, der holdes i fangenskab. Der kan dispenseres fra forbudet, men efter det for justitsministeriet oplyste benyttes dispensationsadgangen kun i helt ekstraordinære tilfælde, f. eks. hvor der er tale om dyrehaver eller akvarier, der oprettes i folkeoplysningens tjeneste. Dispensationer gives derimod meget sjældent til forevisning

i cirkus eller lignende; dog er der fra og med sæsonen 1960 givet dispensation til forevisning af søløver. Visse udenlandske dyrearter, f. eks. æsler, muldyr, kameler, indiske elefanter og lamaer, anses imidlertid for tamme og kan således fremvises uden dispensation.

I *Sverige* er der i 1959 indført forbud mod, at visse arter af dyr, nemlig aber, rovdyr (bortset fra tamme hunde og tamme katte), sældyr (bortset fra søløver), næsehorn, flodheste, hjorte, giraffer, kænguruer, rovfugle, strudsfugle og krokodiller, føres fra sted til sted og forevises offentligt. Endvidere er der indført forbud mod, at dyr af de pågældende arter, som uden for *Sverige* plejer at føres fra sted til sted, forevises i cirkus, varieté eller lignende, selv om virksomheden i *Sverige* er fastboende. Samtidig har man opretholdt det hidtil gældende forbud mod, at dyr føres fra sted til sted og forevises offentligt i menagerier.

På denne baggrund foreslår justitsministeriet ved et nyt stk. 2 i § 6 indført forbud mod anvendelse af vilde dyr ved forestillinger i cirkus, varieteer og lignende virksomheder og mod fremvisning af dyr i omrejsende menagerier. I forbindelse hermed foreslås der som et nyt stk. 4 indsat en bestemmelse om, at justitsministeren kan dispensere fra de nævnte forbud.

Samtidig foreslås der en mindre skærpelse af den førnævnte bestemmelse i stk. 1. De tilsvarende bestemmelser i den norske og den svenske dyreværnslov er strengere. I *Norge* er det forbudt at bruge eller dressere dyr til fremvisninger, filmindspilninger eller lignende, dersom dyret lider ondt derved eller bliver alvorligt skræmt. I *Sverige* må dyr ikke dresseres til eller anvendes ved filmindspilninger, offentlige forestillinger eller andre fremvisninger på en sådan måde, at de udsættes for angst eller anden lidelse. Efter den nye affattelse af § 6, stk. 1, der tilnærmer bestemmelsen til de norske og svenske regler, må dyr ikke dresseres eller bruges til fremvisning, cirkusforestillinger, filmsoptagelser eller lignende, såfremt dyret herved påføres skade eller alvorlig smerte.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer med en enkelt redaktionel ændring til det nugældende stk. 2, idet man dog ikke nævner menagerier. Dette skyldes, at omrejsende menagerier er forbudt ved den nye bestemmelse i stk. 2, og at fastboende virksomheder er omfattet af de øvrige betegnelser i stk. 3.

Lovens ikrafttrædelsestidspunkt foreslås fastsat til den 1. januar 1963, således at eventuelle allerede indgåede kontrakter for sæsonen 1962 ikke berøres.